

διδόν ζητεί δι' ανταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν τὰ ψευδώνυμα τῶν ἀδελφῶν *Ραζικότσικα* — ὁ *Νεαρός Κερκυραῖος Ζητεί* τὰρχικῶς τοῦ *Φιλέργου Φαίλακος* — ἡ *Θυελλὰ* ἀσπάζεται τὸν *Νεαρόν Κερκυραῖον* καὶ τὴν *Περικλυτὴν Κερκυραῖαν* — ἡ *Ἀργυρὰ Συρίκτρα* ἀσπάζεται ἑλκαστὸς ἐν *Καλλιπόλει* συνδρομηρίας — ἡ *Ἐλαία τῆς Λευκάδος* ζητεῖ ἀλλογραφίαν μετὰ τὴν *Ἐνδοξὸν Φαριανὴν* — ὀλίγαι παρελείψθησαν ἑλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλλάξουν: ἡ *Κιθάρα τοῦ Τατίου* μετὰ τὴν *Κιματίουσαν Σημιαίαν* — ἡ *Καρδιά ἐπὶ Πέτραν* μετὰ τὸν *Νίκον Λυκαρδοπούλον*, *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης* καὶ *Ζωρολομανδάναν* — ἡ *Ποικιλανθὸς* μετὰ τὸν *Μενοϊτιάδην Πάτροκλον* καὶ *Ἀγγερινόν* — ὁ *Νεαρός Ζωγράφος* μετὰ τὸν *Ἀστέρα τοῦ Βέγα* καὶ *Ἰωάννην Καποδίστριαν* — ἡ *Ἀνοιξιὰτικὴ Βραδύα* μετὰ τὸν *Σπαρμιόν Φεγγίτην, Κόδρον καὶ Μανταρίνην τῆς Χίου* — ὁ *Φρόνιμος* μετὰ τὸν *Ἀγγουρολόγωτον, Λιονομιένο Δεδράκι* καὶ *Πικραμένην Καρδούλαν* — ὁ *Καλὸς Ὀρσιος* μετὰ τὴν *Ἐνδοξὸν Φαριανήν, Ἰονίον Νῆσον* καὶ *Μελαγχροϊνήν Ἑλληίδα* — ὁ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* μετὰ τὴν *Χλόην τοῦ Κηφισοῦ, Ἀγγερινόν* καὶ *Ἡρακλέα Ἀναστασιάδην* — ὁ *Ἴον τοῦ Ἀρροῦ* μετὰ τὴν *Ἐλαίαν τῆς Λευκάδος, Φολοδόχον Ἑλληίδα* καὶ *Ἴον τῆς Κηφισοῦ* — ὁ *Ἀριεὺς* μετὰ τὴν *Ομίχλην τῆς Ἀγγλίας, Λευκοκύματον Αἰγιάδον* καὶ *Ἡρώϊκον Αἴφος* — ὁ *Τάνταλος* μετὰ τὴν *Ἀνθοδαίτην Ἀθίδα* καὶ *Λευκοκύματον Διγιάδον* — ὁ *Λεοπάρδαλις* μετὰ τὴν *Καρδερίαν, Θεαγένην* καὶ *Τάνταλον* — ἡ *Ἀνθοδαίτις τῆς Βερρώνης* μετὰ τὸν *Μανταρίνην τῆς Χίου, Ἀταβερνιὸν Ρόδου* καὶ *Μαρίαν Κ. Σαλιάρη* — ὁ *Σπαρτιατικὸς Ζωγράφος* μετὰ τὸν *Κιθαρωδὸν Ἀπόλλωνα, Ναυτοπούλαν* καὶ *Θεραπεινίδα τὸν Μουσῶν* — ὁ *Τοξότης Ἀπόλλων* μετὰ τὴν *Εὐλικρινὴν Φιλίαν, Ἡλεκτρικὸν Φῶς* καὶ *Ἰωάννην Μαρκέτην* — ὁ *Ἀργύριος Σαπουνάκης* μετὰ τὸν *Ταρταρίων τῆς Ταρασκόνης, Λουλοῦθι τοῦ Βοννοῦ* καὶ *Πειραικὴν Ἀδραν* — ὁ *Ναυαργος τῆς Βαρέλλας* μετὰ τὴν *Καρδιαν ἐπὶ Πέτραν* — ὁ *Ἰσημεριὸς τοῦ Κόσμου* μετὰ τὸν *Ἄνθος τῆς Ἀνδρόν, Ἀστέρα τοῦ Βέγα* καὶ *Κόδρον* — ὁ *Θαυρὸς* μετὰ τὸν *Λευκοκύματον Αἰγιάδον, Ἀγγερον Μάρτην* καὶ *Τρομάραν*.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλῳ στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Ἀρχιναύαρχον *Εὐρυδιάδην* (ἐδίσταξες νὰ ἔλθης; καὶ διατί; πολὺ ἐλυπηθῆν πού δέν σε εἶδα) *Δέσποιναν Κωστάλα* (χαίρω πολὺ πού ἀπέκτησα ἴσον ἀρωματωμένην φίλην), *Νικόλαον Μιτιστάκην, Κυκλαδίτην*, (σήμερον ἐγκρίνω ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου) *Χαλιμῶν* (καὶ ἔτὰ δικὰ σου!) *Θαλασσινὸν Δουλοῦθι*, (ἐλήφθησαν αἱ πέντε δραχμαί!) *Κόκκυρα τὸν Τεμπῶν, Ἑθνεῖον Ἰμνον* (ὁ τίτλος τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης) ἀγγλιστὶ εἶνε «The Angel of Love») *Τσουχτρῶν*, (δέξα σοι ὁ Θεὸς πού ἦσαν διαπεραστικά) *Τοξότην Ἀπόλλωνα* (ἀκόμη δέν ἔλαβα τὰ βιβλία) *Θεαγένην* (ποιητικωτάτην ἔπιστολή σου διὰ τὰ Χριστογεννα) *Ἐνδοξὸν Φαριανήν* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ὥραιας εὐχάς) *Κρίνον τοῦ Κάμπου, Ἐλίχρυσον* (πολὺ με συνεκίνησαν αἱ εὐχαί σου) *Εὐδόξος Ἴον* (ἔσταικα τὸν τόμον τοῦ 1899 χρυσίδετον) θὰ ἐπροτιμοῦσα νὰ διασπῆσθες τὸ ὥραϊόν σου ψευδώνυμον) *Ἀσπρην Γάταν* (σὲ ἀντασπάζονται ἄλλοι καὶ σ' εὐχαριστοῦν δι' ἕνα καλὰ γράμμα) *Ἀπόγγον τοῦ Νεστόρου* (σοῦ ἔστειλα ἀγγελίας, καὶ σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ζωρὸν ἐνδιαφέρον) *Βράχον τῆς Φρεαττίδος* (μετὰ μεγάλην μου χαρὰν δέχομαι τὰς ἀδελφὰς σου, καὶ τὰς παρακαλῶ νὰ μου γράψουν) *Ὀλίπιν τὸν Γριπέα* [E] διὰ τὴν ὥραϊαν ἐπιστολήν σου.

οἱ «Μικροὶ Σωματοφύλακες» περιέχονται εἰς τὸν *Τον* καὶ *Θον* τόμον· ὁ δὲ *Θος* εἶνε ἐκ τῶν τιμωμένων πρὸς φρ. 1,50, ὥστε ἂς ἐκλέξῃ ἄλλους) *Δεοπάρδην* (δέχομαι τὸν ἀδελφόν σου καὶ χωρὶς νὰ παρατιθῇ ὁ ἄλλος) τὸν παρακαλῶ ὁμοῦ νὰ ἐκλέξῃ ἄλλο ψευδώνυμον) *Θαλασσοπούλαν, Φύλλον Τρανταφυλλόν* (στεῖλέ τα νὰ τὰ ἰδῶ, καὶ ἴσως) τὸ χαρτί σου θαυμασίον!) *Ἀναστ. Μελετόπουλον* (ἐλήφθησαν) *Ἰωὸν Διάδοχον* (εὐχαριστῶ πολὺ εὐχαριστήσῃς ἐκ μέρους μου καὶ τοὺς ἀγαπητοὺς συγγενεῖς σου) *Βασίλειον τὸν Ναντιδῶν, Βασίλειον Δ.* *Ἐμμανουήλ* (πᾶρα πολὺ με εὐχαρίστησες μετὰ τὴν ἀποστολήν τῆς φωτογραφίας σου) ἔτσι ἦθελα ἄλλοι οἱ φίλοι μου νὰ μου στέλλουν τὰς φωτογραφίας των, καὶ πρὶν βραβευθῶν, διὰ νὰ τοὺς γνωρίζω, καὶ ἐν περιπτώσει βραβεῖου, νὰ μὴ βραδύνη ἡ δημοσίευσίς τῆς εἰκόνης των) *Ὀρφέα* (ὁ ὅποιος ἔμεινε καταγοητευμένος ἀπὸ τὸν χορὸν τοῦ φίλου μου *Σαδοῦκα*) *Ἀνεμόνην, Ὁραϊάν Τερρέστην, Εὐλικρινὴν Φιλίαν, Ἀργυροῦν Συρίκτραν* (ἔστειλα) *Ἑλληικὸν Ἀστέρα, Καπετὰν Γεωργίου* (Βεβαίως, θὰ μου γράψῃς καὶ σὺ ὁσάκις ἔχῃς καιρὸν) *Θησεία Λιθέριον, Α. Στουδίτην* (εὐχαριστῶ διὰ τὴν φροντίδα τῆς ἀποστολῆς τοῦ δελταρίου, τὸ ὅποιον τίς οἶδε πᾶς εὐρήθη ἐκεῖ μέσα! δυστυχῶς δέν γνωρίζω κανένα, μετὰ τὸν ὅποιον νὰ δύνασαι νάνταλλάξῃς δελτάρια, οὔτε τὸ δημοσίευσῃς εἰς τὰς Πληροφορίας, διότι τότε ἴδιον θὰ μου ἔστειλαν παρομοίως προτάσεις, καὶ πού τόπος καὶ καιρὸς!) *Μέγαν Ναπολέοντα, Μαγεμένον Δάσος* (φροντίξτε πάντοτε, καὶ κατὰ τὰς καταρθώσεως, δέν γίνεσθε!) *Κυνηγὸν τῶν Τίτρων* (ὄχι τὸ Ταμῆον τοῦ Ἐράνου δέν ἔχει καμμίαν σχέσιν μετὰ τὸ Ταμῆον τῆς Διακλάσεως) ὥστε δέν εἰσπορῶ νὰ περάσω ἐκεῖ τὸ πρῶτον τῆς συνδρομῆς, τὸ ὅποιον μένει εἰς τὴν διάθεσίν σου) *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν νέαν φίλην ἢ βλέπει, σήμερον τῆς ἐγκρίνω ψευδώνυμον ἐκ τῶν προτάσεων) *Γλυκεῖαν Ἑλληίδα* (κ' ἐγὼ εὐχομαι... νὰ μου γράψῃς φέτος συχνότερα) *Ἑλαίαν τῆς Λευκάδος, Ἰωάννην Α. Σουλιάδην* [E] διὰ τὴν ὥραϊαν ἐπιστολήν δέν ἀπιθόβαλλο δειτῶρα εἶσαι ἐντελὸς καλὰ) *Ζωροῦν Μεσαίωνα* (Βεβαίως!) *Φλοῖστον τοῦ Ἐδδίνου* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας) *Δ. Γρεκοῖτην*, (λυποῦμαι πού θὰ σε δυσσορεστήσῃ) ἀλλὰ δέν εἶνε δυνατὸν νὰ δεχθῶ αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον, οὔτε νὰ τὸ γράψω με κεφαλαῖα γράμματα πᾶς θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἀπέναντι τῶν ἄλλων, τοιαύτη ἐξαιρέσις;) *Λιονοσκεπὴ Ἀίρην* (κ' ἐγὼ τὸ θεωρῶ μεγάλην εὐτυχίαν, καὶ σήμερον τοῖς ἐκλέγω) *Συριανὸν Ἰαπότην, Θαρραλέον Λαγῶν* (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπάθωμα) ἐκλέγω σήμερον καὶ διὰ τοὺς δύο) *Νοσταλγὸν Ἑλληνα*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 5 Ἰανουαρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 20 Μαρτίου.

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δύν νὰ γράψῃς τὰς λύσεις των εἰς διαμαντοῦς, πωλεῖται ἐν τῇ Γραφεῖᾳ μας εἰς φρακίλους, ἢν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμὰται φρ. 1

16. Δεξιόγριφος.

Φθόγγος τὸ πρῶτον μουσικῆς, κ' ἐπίρρημα [τὸ ἄλλο,

Το σύνολόν μου ἱερὸν, σεμνόν, γλυκὺ, μεγάλο.

17. Συλλαδογριφος.

Εἶμαι μιὰ ἀντωνυμία, κ' ὁμοῦ δύο θὰ γινῶ

Ἄν με κόψῃς εἰς τὴ μέση . . . μὴ φοβᾶσαι, [δέν ποῦ.

18. Στοιχειόγριφος.

Μάγος ζῶου ἀποκόπτει τὴν οὐρὰν καὶ τὸ κε- [φάλι.

Θαῦμα! νόμισμα ἀρχαῖον εἰς τὸς χεῖράς [προβάλλει.

19. Ἀναγραμματισμός
Ἀνθρώπων πλήθη, φίλοι μου, ὀλίγον ἐπειρά- [χθησαν.

Καὶ στρατιῶται ἔγιναν κ' εἰς τὰξιν παρατά- [χθησαν.

20. Αἵνευμα.

Μέγα, μικρόν, ἰσχυρόν, παχὺ, δειλὸν εἴτε ἀνδρείον, [ἄρσειον.

Ὁραῖον, ἄσχημον, καλόν, κακόν, χρηστόν, [ἀρεῖον.

Μέλαν, λευκόν, ἐλευθέρων, δούλων, σορὸν καὶ ἄνου, [ἀρεῖον.

Τέλειον πλῆν καὶ ἀτελές. Αὐτὰ, νομίζω, εἴθαιον [ἀρεῖον.

21—25. Συμπλήρωσις φράσεων.

Ἐκάστη γραμμὴ (-) ὑποδήλωε ἑλλείπουσαν λέξιν.

1. Ὅστις — τὸν — εἶδε.

2. — παρῶτος — ἀρχή —

3. Αἱ — σκέψεις —

24 Μαγικὴ Εἰκὼν.

Δύο παιδία, ἐκ δύο πλησιεστάτων πόλεων, [μου ἄμα

ἐξῆλθον ποτὲ εἰς περίπατον. Μετέβησαν εἰς τὸ [δασὸς,

τὸ ἐκετείνωμενον μεταξὺ τῶν δύο πόλεων. [Εἶχε

χόρτα, συστάδας δένδρων, λίμνας, τετρά- [ποδα,

πιτνά. Αἶφνης ἀναφαίνεται μέγα θηρίον. [τὰ

παιδία κατατρομάζον. Ἐν τού- [τοις

τὸ θηρίον οὐδὲλας ἐπείραξεν αὐτὰ. Τὶ θη- [ρίον

ἦτο; κοί διατί δέν τὰ ἐπείραξε;

25. Μωσαϊκόν

Ὁ πάππος μου, ἡ μάμη μου καὶ ὁ πατήρ [μου ἄμα

ἡ μήτηρ μου, ὁ ἀδελφός καὶ εἰς ἀνεψίος μου [ἄπωνα

μετὰ ἐβάνεσαν ὁ καθὲς ἕνας γράμμα [Καὶ

μῖαν πόλιν ἔκτισα ἑλληνικὴν ἔμπρὸς μου. [26—27.

Ἀπροσδόκητα.

1. — Τὶ ἄλλο εἶνε ἕνας κατήφορος;

2. — Ποῖος δέν ὀμιλοῦν καμμίαν ἐνην γλώσσαν;

28—32 Μαγικὸν Γράμμα μετ' ἀντιθέτων

Τῶν ἀντιθέτων τῶν κάτωθι λέξεων, ἀνταλ- [λάσων

δύο γράμματα δι' ἐνὶ ἄλλου, πάντοτε [τοῦ

αὐτοῦ, σχηματῶν ἄλλας τόσας λέξεις: [Ζεῖθ,

κορυφή, πλοῦτος, μωρὰ, ἀριστερὰ. [33.

Αἰπλὴ συλλαβικὴ Ἀκροστοιχίς

Τὰς πρώτας, φίλε, συλλαβὰς τριῶν ἢ τεσσάρων [Κάμινες

ἐπιρρηματικὰς καὶ τῶν [Τὰς τελευταίας δὲ αὐτῶν

ἄν λάβῃς, ἀκροστήριον. Προσπάθησον καὶ λύσον. [34.

Φωνηεντόλιπον.

σν-κ-πνς-τον-κ-φς.

35. Γριφος παραδατικὸς

Σύνδεσμος	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς
	γράμμα	τετράποδον
ἡμέρα		

Ἐκ τῆς βραβευθείσης συλλογῆς τοῦ **ΡΟΥΑΓΕΛΜΟΥ ΤΕΛΟΥ** [10 E].

Λ Υ Σ Ε Ι Σ

25 πνευματικῶν ἀσκήσεων τοῦ 41 φύλλου.

332. Ἄναδρος (ἄν, Ἄνδρος). — 333. Κῦρος, Τύρος. — 334. Ἡ χελώνη.

335. ΧΙΟΣ 336. ΣΑΛΠΗ

ΙΟΣ ΜΗΛΟΣ

ΟΝ ΣΑΗΦΩ

Σ ΠΙΝΝΑ

ΑΡΝΟΣ

337. ΤΥΡΤΑΙΟΣ (τύρος, ρυτίς, Ἀσσυρία, Ἰστορία, οὐρά, σίτος). — 338. Τὸ μολύδι. — 339—363. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ γράμματος ο σχηματίζονται πῖ λέξεις: κρότος, πόνος, κομμός, τροφός, ὄμιλος. — 364. ΣΠΗΝΟΣ (ράβδον, Ὄκωπέτη, Σέρφος, οἶνος, Ἡσίοδος, δῦσις. — 365. Σπαγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσι. — 366. Οὐς ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει. — 367. Μῆρην συμφορὰν ὄνειδος.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Ευνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομὰς ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἰνε προπληρωτέαι δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι: λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξ. στ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰδίου, 117, ἔναντι Χρυσοπηλαγωγίου

Περίοδος Β'. — Τόμ. 7^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρίου 1900

Ἔτος 22^{ον}. — Ἀριθ. 4

Ἡ ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΥ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]

(Συνέχεια: ἴδε σελ 19.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΕΝ ΠΟΡΕΙΑ.

Ἡ πορεία ἐξηκολούθησεν ἄνευ ἐπισημοῦ τινός ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας, ἡ δὲ συνοδία ἐφθάσε πλησίον τοῦ χωρίου τῶν Χρυσόφωρων, τοὺς ὁποίους εἶχον ἀφήσῃ εἰς σχετικὴν εὐημερίαν ὅτε ἀπῆλθον ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν, διὰ νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὴν Κλαϊνδόρπην. Οἱ Γάλλοι συνετέλεσαν νὰ εἰσέλθῃ κάποια ἀνεσις εἰς τὸ ὄθλιον καλυδοχώριόν των ἐδίδαξεν τοὺς ἰθαγενεῖς νὰ κατασκειάζουν οἰκίσκους ἀπλουστάτους, ἀλλὰ φωτιζομένους διὰ παραθύρων καὶ ἔχοντας θύραν ἐπιτρέπουσαν νὰ εἰσέρχωνται οἱ ἐνοικοῦντες ὅπως ἀρμύζει εἰς ἀνθρώπους, ἀντὶ νὰ εἰσολισθαίνου ἐρποντες μετὰ τὰς χεῖρας καὶ τὰ γόνατα, ὡς ἐπράττον πρὶν ἔλθουσι οἱ λευκοί. Αἱ γυναῖκες, μιμουμένης τὴν Κοραλίαν καὶ τὴν Μαργαρίταν, εἶχον ἀρχίσῃ νὰ περιποιῶνται τὰ πνεύρα οἰκίματά των, νὰ σαρώνουσι τὸ ἔδαφος, νὰ πλύνουσι τὰ βαμβακερά παντὰ ἄτινα ἐφόρουσι ὡς ἐνδυμα, νὰ κτενίζουσι τὰ οὐλα μαλλία τῶν νηπίων των, νὰ καθαρίζουσι τὰ χονδροειδῆ οἰκίσκα σκευῆ των. Ἡ ἀγρία τὴν ὅποιαν ἐξέφρασεν ἡ Κοραλία ὅτε πρῶτην φορὰν ἐδόθη εἰς αὐτὴν γάλα ἐντὸς δοχείου, τὸ ὅποιον ἦτο πρὸ μηνῶν ὀλῶν ἀπλυτρῶν, ἦτο ἐν τῶν μαθημάτων ἐκείνων, τὰ ὅποια δέν λησμονοῦνται, αἱ δὲ δυστυχεῖς μαῦραι ἀντελήφθησαν ἐπὶ τέλους πόσον χρήσιμον ἦτο τὸ ὥραϊον ποτάμιον τὸ ὅποιον ἔρρεε διαυγές διὰ μέσου τοῦ χωρίου των.

« Αἱ λοιπὸν, Μπολόλε, δέν ἀναγνωρίζεις τοὺς φίλους σου; ἡρώτησεν ὁ Γεράρδος. » (Σελ. 30, στήλ. α'.)

Οἱ λαοὶ οὗτοι εἶνε πειθήνιοι. Ἡ τὰσις των μάλιστα εἰς τὸ μιμῆσθαι ὁμοιάζει πρὸς τὴν των πιθήκων, ὁ δὲ ὀλίγος χρόνος καθ' ὃν διέμειναν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ματαβελῶν ὁ κύριος Μασσαί, ὁ ἰατρὸς Λωμόνδος καὶ ὁ κύριος Βέμπερ, ἤρκεσαν νὰ προσδώσουν εἰς αὐτὴν ὄψιν πολιτισμοῦ.

Ὅτε ἐπλησίασεν εἰς τὸ χωρίον ἡ συνοδία, τὰ ὄψα αὐτῆς ἐπληξῆς παραδόξων, πένθημον μέλος, ἐξερχόμενον ἐκ πολλῶν ἐκατοντάδων στομάτων, μετὰ τόνου δλωῆς ἰδίου. — Μπᾶ! τί ἔπαθαν οἱ καλοὶ μὲς φίλοι; ἠρώτησεν ὁ Γεράρδος. θὰ ἔλεγε κανεὶς πὼς κλαῖν τὸν πατέρα των ἢ τὴν μητέρα των.

— Ἡ πᾶς πᾶνε νὰ θάψουν τὸ διὰβολο, εἶπεν ὁ Λεγκέν. Τέτοια κλαψιὰρικὴ μουσικὴ δέν ἀκούσα ποτέ μου.

— Αὐτοὶ ποῦ ἦσαν τόσον φαιδρῶ καὶ ζωηροὶ! . . . εἶπεν ἡ Κοραλία ἄς ἐλπῖσωμεν, ὅτι δέν τοὺς συνέβη τίποτε δυσάρεστον.

Ὁ Ἑρρίκος ὠρθόθῃ ἐπὶ τῆς ἀμάξης καὶ παρετήρηε πρὸς τὸ χωρίον, κρατῶν τὴν χεῖρα ὡς γεῖτον ὑπεράνω τῶν ὀφθαλμῶν.

— Αὐτὸ ὁμοιάζει με λιτανεῖαν! εἶπε δεικνύων μακρὰν μαῦρην γραμμὴν ἐλισσομένην ἐπὶ τοῦ κοινωρτώδους ἐδάφους καὶ διευθυνομένην, ὡς ἐφαίνετο, εἰς τὸ πρῶν ἄν ἀκτοροῦ τοῦ βασιλέως Μασσαί τοῦ Ἀ.

Ἡ συνοδία ἐστάθ

Η ΚΟΡΕΣ ΤΟΥ ΜΑΣΤΡΟ - ΠΑΥΛΟΥ (Παραμύθι.)

Ἄκουσ λείει, ποῦ δὲν σ' ἀγαπάω. Κίτσα μου !.. Ἐλα λοιπόν, φώναξε καὶ τῆς Ἠλέκτρας, νά σ' ἀγαπᾷ παραμυθί.

Μία φορὰ ἔναν καιρό, ἡ μεγάλη κόρη τοῦ Μάστορο-Παύλου πῆγε ἔστ' ἀκρογιάλι νὰ λευκάνη κάτι πανιά. Ἐκεῖ ποῦ τα λεύκαινε, νά, μακρυὰ ἔστ' ἡ θάλασσα, ἕνας γλάρος, καὶ βουτάει μέσα. Μόλις τον εἶδε ἔτσι, σὰν ἄσπρο φάντασμα, ἡ κόρη ἀφίγει τὴ δουλειά της. Τῆς μπῆκε ἔστ' οὐ ποῦ πῶς ἦταν ὁ λεβέντης ὁ ἀδελφός της, ποῦ γύριζε ἀπὸ τὰ ξένα, καὶ πῶς πνίγηκε πρὶν φθάσῃ ! Ἄρχισε λοιπόν νὰ κλαίῃ καὶ νὰ μοίρεται : « Πῶ, πῶ, κακό που τῶπαθα ! πᾶει ὁ ἀδελφούλης μου, πνίγηκε ! »

Πέρασαν ὥρες, καὶ ἡ ἄλλες της ἀδελφές, ἅμα εἶδαν πῶς δὲν ἐγύριζε, πῆγαν κ' ἐκεῖνες ἔστ' ἀκρογιάλι, νὰ ἰδοῦν τί γίνεται. Τῆ βρῆκαν, ποῦ λέτε, πεσμένη χάμω, νὰ κλαίῃ καὶ παρηγοριά νὰ μὴν ἔχη. « Κυττάτέ τον, — τοὺς ἔλεγε, δείχνωντάς τους τὸ γλάρο, ποῦ τὸ κύμα πότε τὸν ἔκουβε καὶ πότε τὸν ἀνέβαζε, — κυττάτέ τον πῶς χαροπαλεύει ὁ ἀδελφούλης μας !... » Κ' ἡ ἄλλες ἀδελφές, το πιστεύουν κ' ἀρχίζουν τὰ κλάματα κ' αὐτές : « Πῶ, πῶ ! πᾶει ὁ ἀδελφούλης μας ! »

Ὁ Μάστορο-Παῦλος, σὰν πῆγε τὸ βράδυ σπῆτι του, δὲν βρῆκε καμμιὰ. Ψάχνει, ρωτᾷει κάποιον γειτόνισσά του λέει πῶς πῆγαν γιὰ νὰ λευκάνουν, καὶ τότες τράβηξε κατὰ τὸ ἀκρογιάλι, νὰ ἰδῆ τί τρέχει. Καὶ τῆς βρῆκε πεσμέ-

δάκι, ποῦ κοιμοῦνταν ἤσυχα - ἤτυχα ἔστ' ἡ κούνια του, καὶ νὰ κλαίῃ.

« Γιατί κλαῖς ; τὴ ρωτᾷει. — Ἄχ ! δὲν βλέπεις ἐκεῖ τί κρέμεται ἀπὸ πάνω του ; Ἄμα πῆση, θά μού το σκοτώσῃ τῆς κακομοίρας. »

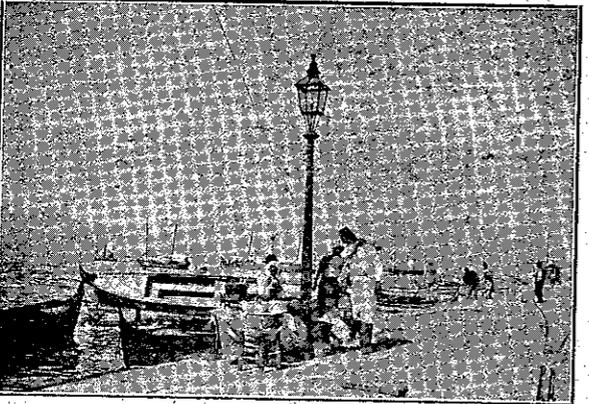
Καὶ δὲς του κλάματα. Κάνει ἔτσι ὁ Μάστορο-Παῦλος καὶ βλέπει κρεμασμένο ἀπὸ ἕνα κορφί ἔστ' ὁ τοῖχος, τὸ σκεπάρνι τοῦ ἀντρός της.

— Καὶ γι' αὐτὸ κάνουντες ἔτσι, χριστιανὴ μου ; Μπᾶ κακό που μ' ἔγυρε !..

Τὸ ξεκρεμάει καὶ φεύγει, κάνωντας τὸ σταυρό του.

Τραβάει συλλογισμένος καὶ φθάνει ἔς ἄλλο χωριό, ὅπου κόσμος πολὺς, καὶ βιολιά, καὶ τραγούδια καὶ χαρὲς. Γίνονται γάμος καὶ πῆγαινε τὴ νύφη ἔστ' σπῆτι τοῦ γαμπροῦ. Πῆγε κ' αὐτὸς κοντά, νὰ κάμῃ χάρι, καὶ κύτταζε τὴ νύφη ποῦ καμάρωνε ἀνάμεσα ἔστους συμπεθέρους.

Ἦταν ὠμορφη κοπέλα, βεργολυγερή, ψηλὴ σὰν τὴ λαμπάδα. Φθάνουν τέλος ἔστου γαμπροῦ τὸ σπῆτι καὶ στέκονται νὰ μπῆ πρώτη ἡ νύφη. Θεὲ καὶ Κύριε !.. Ἦ πῶρτα ἦταν χαμηλότερη ἀπὸ τὴ νύφη !.. Ἀμὴ τώρα ; !.. Ἀρχίζουν τὰ συμ-

Ἀποτελέσματα Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Φωτογραφίας ΥΠΑΙΘΥΡΙΩΝ ΜΑΓΕΙΡΕΙΩΝ. Φωτογραφία Ἰατροῦ τῶν Συναγομῶτων. — Β'. Βραβεῖον.

νες χάμω, νὰ μαλλοτραβιοῦνται. Σάστισε, τᾶχασε ὁ φτωχός. Καλὲ ἄκουσ ἐκεῖ νὰ περάσουν τὸ γλάρο γιὰ λεβέντη, καὶ νὰ τον κλαῖνε γιὰ τὸν ἀδελφὸ τους !.. Τῆς πέρνει θυμωμένος ἔστ' ὁ σπῆτι καὶ τῆς ἀφίγει νησιτικὲς γιὰ κείνο τὸ βράδυ. Τὸ πρῶν τοὺς λέει : — « Κακομοίρές μου, θά γυρίσω ἕνα γύρο καὶ ἂν εὔρω ἄλλους κουτότερους ἀπὸ σᾶς, καλὰ μ' ἂν δὲν εὔρω, μαῦρο φεῖδι που σ' ἀγαπᾷ !.. »

Καὶ κινᾷει καὶ πᾶει ἔς ἕνα χωριό. Ἐκεῖ ποῦ πέραγε ἀπὸ ἕνα δρόμο, ἀκούει φωνές : — « Παιδάκι μου ! μονάκριβό μου ! » τί μοῦ μελλε τῆς κακομοίρας νὰ πᾶς ἀδικοσκοτωμένο !!! Κατάλαβε, πῶς κάποιος μάνας θά τῆς σκότωσαν τὸ παιδί, καὶ τῆ συμπόνεσε. Ἀνοίγη τὴν πόρτα, μπαίνει μέσα καὶ βλέπει μίαν νεὰ γυναῖκα νὰ στέκεται μπροστὰ ἔς ἕνα παι-

δούλια οἱ συμπεθέροι, καὶ μὲ τὰ πολλὰ ἀπορασιζοῦν... — τί ἀπορασιζοῦν, Κίτσα μου ; τί ἀπορασιζοῦν, Ἠλέκτρα μου ; ἂν τῶθρετε !.. — ἀπορασιζοῦν, ποῦ λέτε, νὰ τῆς κόψουν τὸ κεφάλι, κ' ἔτσι νὰ τῆ χωρῶσῃ ἡ πόρτα !

Κλάφες ὁ γαμπρός, κλάφες ἡ νύφη, κλάφες οἱ συμπεθέροι, μὰ τίποτα ! Ἄλλοιὸς, λέει, δὲν γίνεται. Ἄν δὲν τῆς ἔκοθαν τὸ κεφάλι, ἀδύνατο νὰ μπῆ ποτὲ ἔστου γαμπροῦ τὸ σπῆτι. Ὁ Μάστορο-Παῦλος ἀπὸ τὰ πολλὰ πειὰ δὲ βάσταξε.

— Εὐλογημένοι, τοὺς φωνάζει, τί πάτε νὰ κάνετε ; νὰ κόψετε τὸ κεφάλι τῆς νύφης, γιατί ἡ πόρτα εἶνε χαμηλότερη ;... Τραβάτε ἀπὸ ἐκεῖ γρήγορα !

Καὶ τρέχει κοντὰ ἔστ' ἡ νύφη καὶ τῆς λέει :

« Σκύψε, κοπέλα μου, σκύψε ἀκόμα, λίγο ἀκόμα... ἔτσι ! πέραν τώρα μέσα... περπάτα ἀφοβα... ἔ, μπῆκες ; Δόξα σοὶ ὁ Θεός ! »

Οἱ συμπεθέροι ἔμειναν μ' ἀνοικτὸ τὸ στόμα. Ἀλήθεια, καλὲ, ἡ νύφη μπῆκε ἔστου γαμπροῦ τὸ σπῆτι, χωρὶς νὰ τῆς κόψουν τὸ κεφάλι !.. Καὶ ὁ Μάστορο-Παῦλος, χωρὶς νὰ γυρίσῃ νὰ ἰδῆ καὶ ἄλλο, φεύγει, φεύγει γιὰ τὸ σπῆτι του, φωνάζωντας : « Ἡ κόρες μου εἶνε σοφές !.. ἡ κόρες μου εἶνε σοφές !.. »

Ἐ, τὸ παραδέχεται ;... Καλὰ, πηγαίνετε τώρα νὰ διαβάσετε Διάπλασι, κ' ἄλλη φορὰ τα ξαναλέμε.

Ο ΜΠΑΡΜΠΑ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ (Συνέχεια ἴδ' σελ. 17.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ πατρός της, καὶ διαρκούσης τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ συζύγου της, ἡ κόμησσα Ἰωάννα ἐκυβέρνη ἀνεξελέγκτως τὴν ὥραιαν Φλάνδραν, τὴν ὅποιαν οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ τῆ διαφιλονεικῆσῃ.

Ἦτο πολὺ κακὴ ἡγεμονίς, ἀλαζών, φιλέκδικος, ἀρχομανῆς, θυσιάζουσα χωρὶς διαταγῶν καὶ συμμάχους, καὶ φίλους, καὶ συγγενεῖς, εἰς τὴν ἀπληστον φιλοδοξίαν της.

Πάντα, ὅστις ἤθελε νὰ τῆ ἀφαιρέσῃ μέρος τῆς ἐξουσίας της, ἔστω καὶ ἐλάχιστον, τὸν ἐθεώρει ὡς ἄσπονδον ἔχθρον καὶ ὡς τοιοῦτον τον μετεχειρίζετο. Σκληρὰν πείραν τούτου ἐλάμβανεν ἡδὴ ὁ σύζυγός της, ὁ κόμης Φερράνδος τῆς Φλάνδρας, εἰς τὸ βάθος τῆς φυλακῆς του, ὅπου ἐστέναζεν ἀπὸ τῆς ἐν Βωδέναις μάχης, δηλαδὴ ἀπὸ δώδεκα ἐτῶν, ἀναμένων εἰς μάτην νὰ πληρωθοῦν τὰ λύτρα τῆς ἀπελευθερώσεώς του, τὰ ὅποια ἡ εὐγενὴς του σύζυγος δὲν ἐδιάζετο ποσὸς νὰ καταβῆλῃ. Καὶ τὸ μὲν ὄν ἐγκλημα τοῦ δυστυχούς Φερράνδου, ἦτο ὅτι, ἐξερχόμενος τῆς φυλακῆς, θά συνεμερίζετο μετὰ τῆς Ἰωάννας τὴν ἐξουσίαν, θά ἐκυβέρνη μετ' αὐτῆς τὴν μεγάλην καὶ πλουσίαν ἐκείνην κομητείαν, τὴν ὅποιαν ἐφθόνουν καὶ βασιλεῖς !

Ἄν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μετεχειρίζετο ἡ Ἰωάννα τοὺς συγγενεῖς της, δύναται τις νὰ φαντασθῇ πόσον σκληρῶς μετεχειρίζετο τοὺς ὑπηκόους της, τοὺς ὁποίους κατέθλιβε μὲ φόρους δυσβαστάτους καὶ μὲ πιέσεις παντοειδῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ὀπίω ἡ λευκὴ καὶ λεπτὴ φωνῆς ἐκείνη γυναικεία χεῖρ ἐδάρυνεν, ὅσον δὲν εἶχε βαρύνῃ ποτὲ ἡ σιδηρῆ σιδηρόφρακτος χεῖρ τοῦ κόμητος Βωδουίνου, τοῦ ἐνδόξου πατρός της.

Διὰ τοῦτο οἱ Φλαμανδοί, οἱ φύσει

ἄλλως τε τυχρῶδες ; καὶ δυσυπότακτοι, ἐγγύγγυζον ὑποκόφως, καὶ ἐκάστη πόλις, ἐπεμπε πολυαριθμούς πρεσβείας, μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ διαβιάσουν εἰς τὴν κόμησσαν τὰ παράπονα καὶ τὰς ἰκεσίας τοῦ λαοῦ της. Αἱ πρεσβείαι ὅμως αὐταὶ ἐτύγγαζον κακίστες ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῆς Ἰωάννας, ἡ ὅποιαν δὲν ἐννοεῖ νύκουση τίποτε καὶ κανέναν.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἀρχεται ἡ ἱστορία μας, ἡ Ἰωάννα, καθημένη ἐπὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ της θρόνου, ἤκουε μὲ προσηφάνῃ στενοχωρίαν τὰ ταπεινὰ παράπονα τῶν κατοίκων τῆς Αἰλλης, τὰ ὅποια διηρημηνεύεν εὐσεβᾶτως εἰς τῶν ἐν τέλει, ὁ πλοῦσιος ἐργοστασιάρχης - ὄπλοποιός Πέτρος Ρανδαῆλ, μέλος τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Ὁ ρήτωρ ὑπενθύμιζεν εὐγλωττῶς ὅλα, ὅσα εἶχον ὑποστῆ οἱ κάτοικοι τῆς Αἰλλης χάριν τῶν ἡγεμόνων των, ὑπὸ τὸν προκάτοχον βασιλέα τῆς Γαλλίας, τὸν ἀποθανόντα Φίλιππον Αὐγουστον, καὶ ἐζήτηε τὰ προνόμια καὶ τὰς ἀμοιβὰς, τὰς ὁποίας τοῖς εἶχεν ὑποσχεθῆ ῥητῶς ὁ κόμης Φερράνδος, ὅταν εἶχον ἐπαναστατήσῃ πρὸς χάριν του, — ἐπαναστασίαι, τὴν ὅποιαν ὁ νικητὴς τῶν Βωδενῶν εἶχε τιμωρήσῃ, κυρπολήσας τὴν πόλιν των. Ἦτο ἀληθές, ὅτι ἡ Αἰλλη δὲν ἐβράδυνε νὰναγεννηθῆ ἔκ τῆς τέφρας τῆς, ὠραιότερα καὶ εὐδαιμονεστέρα ἀφ' ὅσον ἦτο πρὶν, τοῦτο δὲ γνωρίζουσα κάλλιστα καὶ ἡ Ἰωάννα, διέκοφεν ἀποτόμως τὸν ρήτορα καὶ ἀνέκραξε :

— Διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ! Τί εἶνε αὐτὰ που μου ψάλλετε, ἀνθρωπό μου ;... Ἦλθετε ἐδῶ νὰ μου παραπονεθῆτε διὰ πτώχειαν καὶ ἀθλιότητα, καὶ ὅμως ἡ Αἰλλη εἶνε σήμερον μίαν ἀπὸ τὰς πλουσιωτέρας πόλεις τῆς Φλάνδρας ! Ἄ, γνωρίζω τὴν πονηρίαν σας ! Θέλετε νὰ ἐπωφεληθῆτε ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ συζύγου μου, διὰ νὰ κλονίσετε τὴν ἐξουσίαν τῶν νομίμων κυρίων σας... Προσέξτε καλὰ ! Εἶμαι γυναῖκα, ἀλήθεια ! ἀλλὰ γνωρίζω νὰ χειρίζομαι τὸν πέλεκυν τοῦ πάππου μου, Βωδουίνου τοῦ Τιμωροῦ, μὲ ὅσῃν εὐκολίαν χειρίζομαι καὶ τὴν ἡλακίτην μου ! Πηγαίνετε !

Καὶ μ' ἐπιβλητικὴν χειρονομίαν, ἀπέπεμψε τοὺς πρεσβείας, ἀναούδους, ἀναπολογητούς, ἀνικάνους νύχιμετωπίσσαν τὴν θυέλλαν τῆς ἡγεμονικῆς ὀργῆς. Μόνος ὁ Πέτρος Ρανδαῆλ, ὁ ὅποιος εἶχε μείνη τελευταῖος, ἐδοκίμασε νὰ κρατήτῃ κάπως τὴν θέσιν του καὶ νὰ σώσῃ τὴν ἀξιοπρέπειάν του δι' ὀλίγων φράσεων συνετῶν καὶ μεμετρημένων ἀλλ' ἡ ἀμειλικτός ἡγεμονίς τὸν ἐκραυνοδόλησε δι' ἑνός : « Ἀκόμη εἶσθε ἐδῶ ! » συνοδεύσασα τὴν ἀποστορῆν διὰ τὸσον ἀγγεῖου βλεψίματος, ὥστε ὁ δυστυχὴς ὄπλοποιός, ἐντρομος καὶ ψελλίζων, ἔκαμε καὶ αὐτὸς

μεταβολὴν, καὶ συγκριζόμενος μὲ τὴν ἐπιπλά, προσκόπιον καὶ παρκαπίων, ἔσπευτε νὰκολουθῆσῃ τοὺς συναδέλφους του, τὸν ὀπίω ἡ ἀποχώρησις ὠμοίως πολλὸ πρὸς ἄτακτον φυγὴν.

Μείνισα μόνη, ἡ κόμησσα ἔκαμεν ὀλίγα βήματα ἐν σιωπῇ, βυθισμένη εἰς σκέψεις. Κατόπι, σταματήσασα ἐνώπιον ἀνθρώπου, ὁ ὅποιος ἐστέκετο ἐκεῖ πρὸς μέρη, ἄφρωνος καὶ ἀκίνητος, ἠρώτησε :

— Πῶς σου φαίνεται ἡ αὐθάδεια αὐτῶν τῶν ἀρχαίων, Ἄρτουελ ;

— Μία λέξις σας, Δέσποινα, ἤρκεσε νὰ τοὺς διασκορπίσῃ, ὡς σμήνος στρουθίων...

— Ναι ! φθάνει ὅμως νὰ μὴ μαζευθοῦν

— Κυψέλαι, ἔστω ! αἱ μέλισσαι ὅμως τίποτε δὲν εἰμποροῦν νὰ κάμουν χωρὶς βασιλίσσαν ! καὶ, χωρὶς ἀρχηγόν, οἱ ἄστοι αὐτοὶ εἶνε ὀλωθεῖσσι ἀνίσχυροι.

— Καὶ ἂν εὔρουν κανένα ;

— Μὰ ποῖον ;

— Δὲν ἤξεύρω, ἀλλὰ φοβοῦμαι.

— Φοβεῖσθε, Δέσποινα, ἀλλὰ τί ;

... χάρις εἰς τὸν Θεόν, — καὶ ὀλίγον εἰς τὸν πιστὸν σας ὑπηρετήν, — ἀπῆλ- λάθητε ἀπὸ ὄλους, ὅσοι ἤμποροῦσαν νὰ σας ἐνοχλήσουν. Ὁ σύζυγός σας εἶνε φυλακισμένος εἰς τὸ Λουβρον ; ὁ πατήρ σας ἀνεχώρησε διὰ ταξίδι, πολὺ μεγαλύτερον ἀπὸ τὸ ταξίδι τοῦ Ἁγίου

Ἡ Ἰωάννα καθημένη ἐπὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ της θρόνου, ἤκουε μὲ προσηφάνῃ στενοχωρίαν τὰ ταπεινὰ παράπονα... (Σελ. 33, στήλ. α'.)

τῆλιν, ὀλίγον μικρότερα... ἐψιθύρισαν ἡ Ἰωάννα σκεπτικῆ, κατηρῆς.

Ὁ Ἄρτουελ τὴν παρετήρει προσεκτικῶς.

Ἦτο ἀγὴρ πεντηκοντούτης, μὲ ἀπεχθὴ φυσιογνωμίαν, μὲ βλέμμα σκληρὸν καὶ ἀπαίσιον. Ἄνθρωπος χωρὶς φόβον καὶ χωρίς συνεῖθην, ἦτο ἡ κολατμένη ψυχὴ τῆς Δέσποινης του, ὁ ἐκτελεστής τῶν ἀπανθρώπων καὶ αἰματηρῶν διαταγῶν τῆς, ὁ μὴ ὀπισθοχωρῶν ἐνώπιον οὐδενὸς προσκόμματος.

— Σεῖς εἶσθε ἡ κεφαλὴ, καὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ βραχίον ! συνεῖθιζε νὰ λέγῃ.

Διὰ τοῦτο ἡ Ἰωάννα τὸν ἐξέτιμα ὡς σύμβουλον πιστόν, ὡς βοηθὸν ἀφωσιωμένον, καὶ δὲν εἶχε μυστικὰ ἀπὸ αὐτόν.

— Τί σας μέλει διὰ τὰς φωνασκίας τῶν χυδαίων αὐτῶν, ἀφ' οὐ δὲν σας ἐνοχλοῦν πλέον τὰ αὐτὰ ! ὑπέλαθεν ὁ Ἄρτουελ, ὅψων τοὺς ὄμους.

— Ὁ πατέρας μου ἔλεγε συχνά : « Αἱ φλαμανδικαὶ πόλεις εἶνε κυψέλαι μελισσῶν ! δυστυχία ὅμως εἰς τὸν ἄφροναν, ὁ ὅποιος τὰς ἐξερεθίζει ! πληγόνεται εὐθὺς ἀπὸ χίλια κεντριά ! »

τάφου, διότι, ἂν ἐνίστε ἐπιστρέφῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν Παλαιστίνην, ποτὲ ὅμως δὲν ἐπιστρέφει καὶ ἀπὸ τὸν Παράδεισον, ὅπου τώρα ὁ Αὐτοκράτωρ παρακάθηται μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν...

— Ἀλήθεια, δὲν εὐρέθη τὸ πτώμα του ;

— Ὅχι. Οἱ ἄπιστοι ἔχουν τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ κόπτουν τὰς κεφαλὰς καὶ νὰ γυιανώνουν τὰ σώματα τῶν χριστιανῶν, καὶ τότε, μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν εἶνε τόσο εὐκόλον νὰ ξεχωρίσῃ κανεὶς ἕνα Αὐτοκράτορα ἀπὸ ἕνα ἀπλοῦν στρατιωτῆν... Εὐτυχῶς, εἶδα μὲ τὰ μάτια μου νὰ πῆσῃ ὁ ὑπάσπιστός σου, ὁ ἄρχων Γουλιέλμος τῆς Δαμιπέρρης, ὁ γαμπρός σας, καὶ ὅτι ἀπέθανεν αὐτός, ὦ, εἶμαι βέβαιος καὶ σὰς το ἐγγυῶμαι.

Ὅσον διὰ τὴν ἀδελφὴν σας Μαργχερίταν, ὅταν ἐφευγα ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν εἶδα τόσο ἐτοιμὴν νὰ κολουθῆσῃ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν τὸν σύζυγόν της, ὥστε εἰμπορῶ νὰ εἰπῶ ὅτι τὴν ἐδῆλν εἰς τὸν ἴδιον τάφον.

— Ναι ! ἀλλὰ τὸ παιδί ; ἐψιθύρισαν ἡ κόμησσα.

Και άτενίσασα την "Αρτουελ :
— Χάρης εις σε, καθώς είπες, —
έξηκολούθησε, — δέν έχω πλέον ούτε πα-
τέρα, ούτε σύζυγον, ούτε αδελφόν, ούτε
αδελφήν· άλλ' είσαι βέβαιος ότι δέν
έχω ούτε άνεψιόν ;

["Έπεται συνέχεια.]
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
[Κατά τὸ γαλλικόν τοῦ Arthur Dougliax.]

Η ΨΑΡΟΒΑΡΚΑ

"Έρχετ' ή ψαρόβαρκα — έρχετ' όλοίσια
Μέσ' άπ' τόν Άσπρόδραχο — κι άπ' τή Πετρονήσια.
Σάν νεράϊδα άφρόπλαστη, — νύφη φτερωτή,
Τή χαιδεύει ό μπάτης, Μύρια πλούτη άτίμητα
— στήν ποδιά κρατε
Ζηλευτά προικιά της.

"Έρχετ' ή ψαρόβαρκα — χρυσοστολισμένη,
"Έρχετ' άσημόζωστη — και ροδοντυμένη,
Του πελάου άρχόντισσα — βεργολυγερή,
Με πολλά καμάρια. Πλούτη και στολίδια της
— έχει και φορεί
Του γιालού τή ψάρια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Η ΣΗΜΑΙΑ ΜΑΣ

Είνε μία ώραιότατη ήμέρα. 'Ο γέ-
ρω-Χειμών έχει σήμερον τὸ παιδικόν
μειδίμα του 'Εαρος. Αί 'Αθηναί λάμ-
πουν υπό τήν φωτοπλημμύραν του ή-
λίου. 'Ο κυανόχρυσος ούρανός είνε στο-
λισμένος έορτασίμως με λεπτὸς ται-
νίας νεφῶν λευκοτάτων, έλαφρῶν, δια-
φανῶν.

Χαρά Θεοῦ. Οί μεγάλοι δρόμοι είνε
γεμάτοι κόσμο. Εὐφροσύνη κατέχει
τάς ψυχὰς τῶν ανθρώπων, και αὶ καρ-
δαί των διανοίγονται εἰς τὰ μεγάλα
αἰσθήματα. Γλυκεῖα αὔρα πνέει ἀπὸ
καιροῦ εἰς καιρὸν με ήρεμίαν θωπέας,
και οί λευκότετοι στολισμοὶ τοῦ κυανι-
χρῆσου ούρανοῦ ἀλλάζουν βραδέως σχή-
ματα...

Αἶφνης ἀκούονται ήχοι χαλκίνων
ὀργάνων. Μακρὰν, εἰς τὸ βάθος τῆς
λεωφόρου, διακρίνεται μία μάζα πυκνή,
πληθος κινούμενον και πλησιάζον. Τὰ
βήματα του κανονίζετ' ο ρυθμός του θρι-
αμβευτικοῦ έμβατηρίου. Προηγούνται εἰ
μουσικοί, με τὰς άστραπάς τῶν κιντρίνων
ὀργάνων. Ακολουθοῦν στρατιῶται ἐν
τάξει, με τὰς άστραπάς τῶν έφ' ὄπλου
λογγῶν.

Η παράταξις περιστοιχίζει μετ' εὐ-
λαβείας ἐν ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον

ὕψοῦται εἰς τὸ μέσον της. Μακρόθεν
δέν φαίνεται καλά τί είνε. 'Ολα γύρω
λάμπουν και θαμβῶνουν. Νομίζεις, ότι τὸ
ἀντικείμενον αὐτὸ χύνει φῶς. Οἱ ἄν-
θρωποι σταματοῦν δεξιᾶ και ἀριστερᾶ,
και ἀποκαλύπτονται κατὰ τήν διάβασίν
του. Εἶνε κάτι ἱερόν.

Τώρα μόλις διακρίνεις χρώμα και
σχῆμα... Φέρεται μετέωρον. 'Η αὖρα
τὸ ἐγγίζει με ήρεμίαν θωπέας και τῷ
χαρίζει ὠραίους και μεγαλοπρεπεῖς κυ-
ματισμούς. "Ω, θαῦμα! Κύττα-
ξε! 'Εν τεμάχιον τοῦ χρυσοκυάνου οὐ-
ρανοῦ ἀπεσπάρθη και κατήλθεν εἰς τήν
γῆν. Διατρεῖ ἀκόμη ὄλην του τήν
αἴγλην και εἶνε στολισμένον με δύο
ταινίας νεφῶν λευκοτάτων, έλαφρῶν,
διαφανῶν, αὶ ὁποῖα σχηματίζουν ἐπ'
αὐτοῦ ένα μεγάλο σταυρόν.

Και οί ήχοι τῶν χαλκίνων ὀργάνων
ἀνηγοῦν ὀξεῖς, θριαμβευτικοί. Και αὶ
λόγγαι τῆς τιμητικῆς φρουρᾶς λάμπουν,
πλησιάζουσαι. Και οί ἄνθρωποι σταμα-
τοῦν και ἀποκαλύπτονται. . . Τώρα τὸ
τεμάχιον τοῦ οὐρανοῦ διέρχεται κυματί-
ζον ἐνώπιόν σου, και φρικιασῖς διατρέ-
χει τὸ σῶμά σου εἰς τήν θείην αὐτὴν
ὀπτασίην.

'Αποκαλύφθητι. Εἶνε ή Σημαία μας.
Γ. Ε.

ΓΝΩΜΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΩΝ

Οἱ ποιηταί είνε ἄνδρες, διατηρήσαν-
τες τοὺς παιδικούς των ὀφθαλμούς.

Α. Δωδέ

Παιδίον ἄνευ ἀθωότητος, εἶνε ἄνθος
ἀνευ ἀρώματος. Σατωβριάνδος

*

Τὸ μόνον προνόμιον τῶν πρωτοτοκίων
μου, εἶνε ὅτι, γεννηθεῖς πρώτος, ὑπῆρ-
ξα εἰς θέσιν νάγαπῆσω τὰ δέλφια μου
ὀλίγον ἐνωρίτερα.

Δυπὲν ὁ Πρεσβύτερος

*

Τὰ παιδιά δέν έχουν παρελθόν, δέν
συλλογίζονται τὸ μέλλον· και, — πράγ-
μα, τὸ ὁποῖον εἰς ήμᾶς αὐμβαίνει σπα-
νωτάτα, — ἀπολαμβάνουν τὸ παρόν.
Αβρυγιέρος.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὰ πρώτα φυλλάδια τοῦ 'Ιανου-
αρίου θά σταλοῦν και πρὸς ἐκεί-
νους, οἱ ὁποῖοι δέν ἀνενώσαν εἰ-
δέει τήν συνδρομὴν των, ἂν και
ἔληξεν αὕτη τὴν 31 Δεκεμβρίου.
Παρακαλοῦνται, ὅσοι δέν ἐπιθυ-
μοῦν νὰ εἶνε συνδρομηταί, νὰ μας
ἐπιστρέψουν τὰ φυλλάδια ταῦτα
με τὴν ἀμειδίωτην: « Α Π α ρ ἄ δε-
κ τ α » ἄλλως νὰ ποστειλοῦν τὴν συν-
δρομὴν των, πρὶν ἐπέλθῃ ή διακοπή.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

'Ο Διδάσκαλις: — Εἰπέ μου, σὲ παρακα-
λῶ, Πονηρίδη· διὰ μίαν ἐνθύμωσιν χρειάζομαι
4 πήχεις ὄραμαίους και 2 ὄδους. 'Ο πῆχυς τι-
μᾶται δραχμᾶς 12 και 75 ἑκατοστά. Πόσον θά
πληρώσω διὰ τὸ ὄρασμα ;

'Ο Πονηρίδης (ὁ ὁποῖος δέν εἶνε διόλου δυνα-
τός εἰς τὰ κλάσματα.) — 'Εν πρώτοις, μοῦ φαίνε-
ται ὅτι 4 πήχεις εἶνε ἀρκετοί γιά σᾶς. 'Ο μπαμπᾶ,
μου έχει εἰς τὸ Κατάστημα ἕνα λαμπρόν ὄρα-
σμα με 12 δραχμᾶς τὸν πῆχυν· ὥστε θά πληρώ-
σωτε μόνον 48 δραχμᾶς . . .

Βεστιάη ὑπὸ τοῦ Χαλασμοῦ Κόσμου [Ε]

* * *
'Ο Κουριοκεφαλᾶκης φιλοξενεῖ ἕνα φίλον του.
— Πῶς πέρασες τὴν νύκτα ; τὸν ἐρωτᾷ.
— 'Οχι, τόσο καλά. Φαίνεται ὅτι εἶνε χα-
λασμένη ή σκεπή, και τὰ νερά τῆς βροχῆς ἔ-
πεσαν ἴσα-ἴσα ἐπάνω ἔς τὸ κρεβάτι μου.
— 'Α, μὴ στενοχωρεῖσαι! Γ' ἄρα θά σου
δώσω και τὴν ὀμπρέλα μου!

Βεστιάη ὑπὸ τοῦ Χρυσοφάνου.

* * *
Σκέψις μικροῦ ὕπναρᾶ: * Τί καλά, νὰ ἐ-
ζούσα ἔς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ποῦ ή νύκτα διαρκεῖ
ἔξη μῆνες! . . .

Βεστιάη ὑπὸ τοῦ Εἰσοῦ Πιτσιᾶκου [Ε]

ΑΔΙΑΠΛΑΣΤΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΠΑΙΔΙΑ μου, εἰς τὰς 10 Φεβρουαρίου λή-
γει ή προθεσμία διὰ τὴν ἀπάντησιν τῆς Δεκά-
της Κυριακῆς. 'Οσοι ἔχετε σκοπὸν νὰ λάβετε
μέρος και νὰ σταίητε τὸ ἀστέρον σας ἐπιστό-
διον — ἐμπρός, τί κάθησε ; 'Ο καιρὸς περ-
νᾶ, ή προθεσμία τελειώνει και . . . ὕστερα ὁ
'Αναγίας κάμνει λάθη, ὅπως ἔκαμε με τὸ διή-
γημα τοῦ Κόδρου. Σᾶς εἰδοποιῶ δέ, ὅτι αὐτὴν
τὴν φορὰν δέν ὑπάρχει κίνδυνος ἐπεισοδίου εἰς
βῆρος τῶν ἀπαντήσεων σας. 'Ο 'Αναγίας ἐπρο-
μηθευθῆ ἕνα σιδηρένιον κινδύων, διὰ νὰ φυλλά-
τῃ τὰς ἐπιστολάς, τὸ ὁποῖον ἀντέχει και κατὰ τοῦ
πυρός, και κατὰ τοῦ ὕδατος, και κατὰ τοῦ
αἴρος. 'Οστε θάρρος!

Μικρὸν Τυμπανιστᾶ, λάβε τὰ συγχαρητήριά
μου και στείλε τὴν φωτογραφίαν σου· ἂν εἶνε
δυνατόν, ἐκείνην ποῦ μου ἔδειξεν ὁ Φάλογραφ,
δταν ἦλθεν εἰς τὰς 'Αθήνας, και ή ἱποία ήτο
πολύ ἐπιτυχημένη.

«Μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους, — μοῦ γράφει
ή πλαιιά μου φίλη Ζουλέϊκα (δακνόν,) — ὁπότε
ή ἀδελφή μου ἀνεένεωσε τὴν πρὸ πολλοῦ δι-
ακοπεῖσαν σινδρομὴν μου, ἐνόησα ὅτι ήμην
πολύ μεγάλη πλέον, διὰ νὰ σε ἀναγνώσκω.
'Αλλ' δταν σ' ἐπανεῖδα με τὰ χαριέστατα μυ-
θιστορηματά σου, με τὰς εὐφροσύνας Πνευμα-
τικᾶς 'Ασκήσεις σου, με τὴν ζωηροτάτην 'Αλ-
ληλογραφίαν σου, τότεν εὐκύνθη και τὸσον
θερμῇ μοῦ ἐπαγήλην ή παλαιὰ πρὸς σε ἀγάπη
μου, ὥστε ὑπεσχήθην νὰ μὴ σε ἀποχωρισθῶ,
και ἂν γηράσω ἀκόμη. 'Απεφάσισα μάλιστα
νὰ λάβω μέρος και εἰς τοὺς Διαγωνισμούς των
'Αύσεων. Πραγματικῶς, πρέπει νὰ εἶσαι πολὺ
ὑπερήφανος, διὰ τὴν ευρύτην μερικῶν συνδρο-
μῶν σου, εἶνε ἀληθῆ prodiges! — Πρέπει
ὅμως νὰ εἶμαι ὑπερήφανος και διὰ τῆς ἐπι-
στροφῆν μερικῶν . . . prodiges τῆς λέξ; 'Ο
'Αναγίας, ὁ ὁποῖος σ' εὐχαρισεῖ δι' ὅτι γρά-
φεις, δέν έχει σχέσιν με τὸν συνεργάτην μου x.
'Αννιον, παρὶ μόνον φίλας. 'Εν τούτοις διε-
βίβασα εἰς τὸν δεύτερον τὰ συγχαρητήριά σου
διὰ τὴν Τριακονταετηρίδα του. [ΕΕΕ]

'Α, τί κρίματα νὰ μὴν ἔχω, τόπον πολὺν,
νὰ δημοσιεύσω ἀλόκληρον τὴν ἐπιστολήν τοῦ
'Ἐξορίστου 'Αρματωλοῦ [ΕΕ], εἰς τὴν ὁ-
ποίαν κρῖναι και σχολιάζει ἐνθουσιωδέστατα τὸ

τελευταῖον φυλλάδιον τοῦ 99 με τὴν 'Θ' Κυρια-
κήν! 'Ἰθὺ μόνον μίαν περικοπή: * 'Αμ ἐκεῖ-
νος ὁ θεὸς Ζαχαροπλάστης τί σου λέγει, με τὰ
φράσά του γλυκίσματα ; Τόσον μοῦ ἐγαργάλισε
τὴν ὄρεσιν, — και ἂν θέλῃς, με τὸ πιστεύω,
— ὥστε ἔρρηξα τρυγῶν μου γλαρι-γλαρὰ βλεμ-
ματά, μὴ και ἐγὼ ἀντικρύσω κανένα τοιοῦτον,
ἔστω και μὴ θεῖον, διότι οἱ θεοὶ μοῦ πρέπει
νὰ σε ἴπω δει ἀποδημοῦν, ἄλλοι μὲν εἰς τὸ
ἐξωτερικόν, ἄλλοι δέ . . . εἰς τὸν οὐρανόν.
Τώρα περιμένω τὰ εὐρᾶ σόλια τοῦ 'Ἐξορί-
στου 'Αρματωλοῦ και διὰ τὰ πρώτα φύλλα τοῦ
1900, τὰ ὁποῖα βεβίβω θά τον ἐνεθουσίασαν
περισσότερον.

Πλήρης βιογραφία ή σημερινή ἐπιστολή τῆς
'Ερυσθᾶς Καμελίας [Ε], και ἀπὸ αὐτὴν μαν-
θίνω, με μεγάλην μου χαρὰν και ὑπερηφάνειαν,
ὅτι τὸ 1/3 τῶν γνησῶν τῆς 'Ερυσθᾶ Καμε-
λία τὸ εἶρει εἰς ἐμὲ και μόνην, τὰ δέ λοιπὰ
2/3 εἰς τοὺς γονεῖς και διδασκάλους της ὀμοῦ.
'Α, πολὺν κολακευτικὴν δι' ἐμὲ ή ἀναλογία,
και τὸρα ἐξηγῶ τὸν ἐνθουσιασμόν, με τὸν ὁποῖον
ή 'Ερυσθᾶ Καμελία πρωταγωνιστεῖ πάντοτε
εἰς τὸ ἔσπεδάμμα. Εἶνε φιλάλλος (τὸ ἐναν-
τίον τοῦ ἐγωιστῆς) και τὸ καλόν, τὸ ὁποῖον
ἔλαβε, θέλει νὰ τὸ κάμῃ και εἰς ἄλλους.

Τὴ ἀτυχία, Πράσινη Παπαγάλε, νὰ λυώσῃ
ὁ πάγος ἴσα-ἴσα τὴν ἡμέραν ποῦ ἐπρόκειτο νὰ
παγοδρομήσῃς! 'Ελπίζω ὅμως ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ
ή ληνή σας θά ἐπάγασε πάλιν και θά ἔκαμει
τὴν ἀγαπημένην σου παγοδρομίαν. 'Η δχι...
Σοῦ ἔδωσα τὸ ψευδώνυμον, τὸ ὁποῖον ἤθελες.

Καμμία ἐπιστολή σου, Κίχλη, δέν με εὐ-
χαρίστησεν ὅσον ή σημερινή. Και εἰς εὐχέρει
διαί; Δίδει ήτο καθαρογραμμένη και εὐανά-
γνωστος. Εὖγε, ἔτσι νὰ μοῦ γράφῃς πάντοτε,
ἀφ' οὗ μάλιστα φέτος ἀδεν θὰ παρέλθῃ ἑβδομάς
χωρὶς νὰ ἔχω γράμμα σου. 'Ω, πρὸς τὰς 'Α-
σκήσεις, σὲ παραπέμπω εἰς τὸν 'Οδηγόν. 'Ως
πρὸς τὴν πληροφορίαν, δέν τὴν δημοσιεύω, διότι
πρέπει νὰ μάθω x' ἐγὼ αὐτοὺς τοὺς σοβαροὺς
λόγους.

'Εθνικὸν 'Υμνε [ΕΕ] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπι-
στολήν και τὸ ἐπεισόδιον τοῦ μικροῦ ὑπηρετοῦ,
τὸ ὁποῖον δέν ἀνακρίρω, διότι μοῦ τὸ ἔγραψες
ὑπὸ ἔχευθῆσαν.

Τὰ εἶδες, 'Αρδαλοσία; 'Οποῖος κάνει
μάζες με χιόν, κρύνει και πέφτει ἔς τὸ κρεβάτι
[Ε] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν. Μὰ νὰ
σε πῶ ἄσχημες εἶνε ή δίπλες και οἱ κουραμπιέ-
δες, δταν εἶνε ἐπιτυχημένοι;

Φαίνεται ὅτι ή νέα μου φίλη Μαινομένη
θάλασσα (παράκατ' τῆς ἔγχρῆνον αὐτὴ τὸ
ψευδώνυμον,) θά διαπρέψῃ πολὺ εἰς τὸν κύκλον
μας Κρίναιτε ἀπὸ τὸ ἔμμετρον γράμμα της: [Ε]

Διάπλασις φιλιότη μου, ἀγάπησσω θε-
[σπέσιον,
Τὸ Νέον 'Ετος σ' εὐχομαί εὐδύχοιμον
x' αἰσιον.

'Ο 'Αρης ὁ Βροτολοιογὸς πολλὰ φυλλά-
[διά σου
μ' ἔδανεῖς κι' ἀνέγνωσα και ἀπὸ τότε
[ὡς τώρα,
με ἀπερίγραπτον χαρὰν ἀνέμενα τὴν ὠρα
νὰ γίνω φίλη σου x' ἐγὼ και συνδρομη-
[τριά σου.

Νομίζω, 'Ελληνικῆ Ναυαρχίς, ὅτι δέν εἶνε
περιττόν νὰ γράφεται και ἐπὶ τοῦ τετραδίου
περὶ τοῦ «ΔΙΓΕΛΟΥ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ» μετὰ
τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἔξοχου τούτου βιβλίου. Θάρ-
κεσθῆτε ὅμως εἰς ὀλίγα ἀποσπάσματα: «Τὸ βι-
βλίον τούτου, — γράφει ὁ Γουλιέλμος Τέλλος,
— ἂν και ἐγρήθη κυρίως διὰ παῖδια τῆς ἡλικίας
τῆς 'Ιουδαίᾳ, ἀνεγνώσθη οὐχ ἥτιον μετὰ με-
γίστης εὐχαριστήσεως και ὅπ' ἐμοῦ, ὁ ὁποῖος
εἶμαι πολὺν μεγαλῆτερος. . . 'Ορελῶ νὰ δημολο-
γήσω, ὅτι ή λεπτεπίλεπτος ἀλληγορία, ή τὸσον
τεχνηγέντως ἐκτυλισσομένη και ἀποτελοῦσα τὸν
σκελετόν τοῦ βιβλίου, παρηγάγεν ἐν τῇ ψυχῇ
μου ταιαῦτα αἰσθήματα, οἷα οὐτε ὁ « Πρῶτος
οὐτε τὸ 'Υπὲρ Πατρίδος». Και παῦν με μίαν
διάπυρον εὐχὴν διὰ τοὺς ἀδελφούς μου συνδρο-
μητάς: Οὐδέποτε ὁ 'Αγγελος τῆς ἀγάπης νὰ
ἐγκαταλίψῃ τὸν ἐντὸς αὐτῶν οἰκίσκων, και οὐ-
δέποτε νὰ κάμουν τὸ λάθος νάνοιζον τὴν ὑπὸ
τῶν ἐχθρῶν κρουομένην θύραν. . . Οὐδὲν πλέον
προσθεῖτω! — 'Ο 'Ισημερινὸς τοῦ Κόσμου

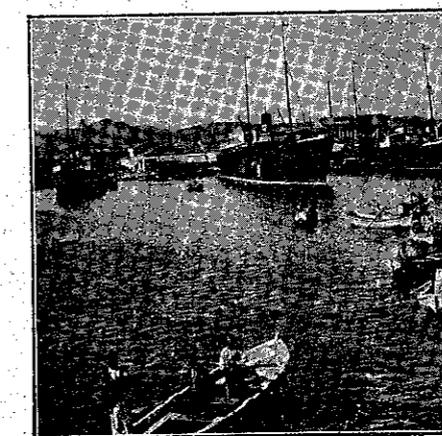
Με βαθυτάτην μου λύπην, σᾶς ἀναγγέλλω
τὸν θάνατον ἑνὸς συναδέλφου σας και φίλου μου
πολύ ἀγαπητοῦ, τοῦ ἔξ 'Αθηνῶν Τάκη Πο-
μόνη, γνωστοῦ σας ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον 'Ἰππότης
τῶν 'Ανέμων Παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ παρη-
γορήσῃ τοὺς βρυκευθεῖς συγγενεῖς του και πρὸ
πάντων τὰ φίλατά μου ἀδελφία του, διὰ τὴν
σκληρὴν αὐτὴν στέρησιν υἱοῦ και ἀδελφοῦ, εἰς
τὴν ὠραίαν και εὐέλπιδα ἡλικίαν τῶν δεκαεν-
νέα ἐτῶν.

Δευκὴ τῆς Κασιτῆλλης (Α. Δ.) τὸ ψευδῶ-
νυμόν σου δεκ-ὸν. 'Ητο πλέον καιρὸς νὰ λάθῃς
μέρος εἰς τοὺς Διογωνισμούς.

Γεωργίη Μαντζᾶκε, τί κρίμα! και τὰ τρία
ψευδώνυμα, ποῦ προτείνας, θά ἔχουν ἄλλοι.
Σταῖλέ μου νέα, σὲ παρακαλῶ.

Μόδρα τῆς 'Αστρονομίας [Ε] σ' εὐχαριστῶ
διὰ τὰς εὐχὰς σου, τὰς ὁποῖας ἔγραψες « ἐπι-
χάρτου ροδίον ἰσπαρμένον διὰ παντοίων ἀνθρώπων,
διὰ ἔνα εἶνε τοιοῦτον και τὸ ἔτος μου. » Τί
ὠραία αὶ ἐντυπώσεις σου ἐκ τοῦ « 'Υπὲρ Πα-
τρίδος»!

Ι. Γ. Ζαμίχα, πολὺ-πολὺ μ' εὐχαρίστησεν
ή πρώτη σου ἐπιστολή, και ἀπὸ αὐτὴν κρῖνω τί
θὰ εἶνε αὶ κατόπι σου, δταν, ὡς λέγεις, θάπο-
κτῆσῃς και τὴν πείραν. Τὸ ψευδώνυμον 'Επι-
δόφορος δέν εἶνε ἐλῆθερον, και ἀ αμένω νέον.

'Αποτελέσματα Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Φωτογραφίας
ΑΦΙΞΙΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ
Φωτογραφία ΚΑΒΙΣΘ. Γ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ. — Γ'. Βραβίτιον.

Και, ή πρώτη εἰκὼν τῆς «Χρυσόφορος Φλέβος»
παριστάνει πολλὰς σκηνὰς εἶνε ὅπως εἶπειν, ή
γοργικὴ συνοψίσις θίου τοῦ μυθιστορηματος.

Παρράσιε Ζωγράφει, καλῶς ἤλθες ὕστερ'
ἀπὸ τόσον καιρὸν. Θά ἐπιθυμοῦσα πολὺ νὰ συν-
ώδευες τὴν ἐπιστολήν σου και με μίαν σου φω-
τογραφίαν. Διαίτ δέν μοῦ τὴν ἔστειλες ἀκόμη ;

Πολλὰ εἶνε και πολὺ ἐνθουσιώδεις αἱ ἐπιστο-
λαί, τὰς ὁποῖα λαμβάνω παρὰ τῶν φίλων μου
περὶ τοῦ «ΔΙΓΕΛΟΥ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ» μετὰ
τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἔξοχου τούτου βιβλίου. Θάρ-
κεσθῆτε ὅμως εἰς ὀλίγα ἀποσπάσματα: «Τὸ βι-
βλίον τούτου, — γράφει ὁ Γουλιέλμος Τέλλος,
— ἂν και ἐγρήθη κυρίως διὰ παῖδια τῆς ἡλικίας
τῆς 'Ιουδαίᾳ, ἀνεγνώσθη οὐχ ἥτιον μετὰ με-
γίστης εὐχαριστήσεως και ὅπ' ἐμοῦ, ὁ ὁποῖος
εἶμαι πολὺν μεγαλῆτερος. . . 'Ορελῶ νὰ δημολο-
γήσω, ὅτι ή λεπτεπίλεπτος ἀλληγορία, ή τὸσον
τεχνηγέντως ἐκτυλισσομένη και ἀποτελοῦσα τὸν
σκελετόν τοῦ βιβλίου, παρηγάγεν ἐν τῇ ψυχῇ
μου ταιαῦτα αἰσθήματα, οἷα οὐτε ὁ « Πρῶτος
οὐτε τὸ 'Υπὲρ Πατρίδος». Και παῦν με μίαν
διάπυρον εὐχὴν διὰ τοὺς ἀδελφούς μου συνδρο-
μητάς: Οὐδέποτε ὁ 'Αγγελος τῆς ἀγάπης νὰ
ἐγκαταλίψῃ τὸν ἐντὸς αὐτῶν οἰκίσκων, και οὐ-
δέποτε νὰ κάμουν τὸ λάθος νάνοιζον τὴν ὑπὸ
τῶν ἐχθρῶν κρουομένην θύραν. . . Οὐδὲν πλέον
προσθεῖτω! — 'Ο 'Ισημερινὸς τοῦ Κόσμου

γράφει: * Μοῦ φαίνεται ὅτι ὁ « 'Αγγελος τῆς
'Αγάπης » εἶνε ἐν τῶν ζωηροτέρων παιδικῶν
μυθιστορημάτων. ἔξ ὅσον ἀνέγνωσα ποτὲ, νομι-
ζω δὲ ὅτι και θίου, ὅσοι ἠτύχησαν νὰ το ἀπο-
κτήσουν, εἶνε τῆς αὐτῆς ἰδέας. — 'Η Παπα-
ροθνα τῆς Πεντέλης: «Μεγάλην χαρὰν εἶχα-
μεν με τὸν «'Αγγελον τῆς 'Αγάπης». 'Τὸν ἰδιό-
παν-ὸν τὰ φίλατά μου ἀδελφία του, διὰ τὴν
σκληρὴν αὐτὴν στέρησιν υἱοῦ και ἀδελφοῦ, εἰς
τὴν ὠραίαν και εὐέλπιδα ἡλικίαν τῶν δεκαεν-
νέα ἐτῶν.

Πῶσα ἐλατιώματα, τὰ ὁποῖα εἶχαν ὀν τα
μικρὰ κοριτσάκια, τὰ ἔχομεν και ήμεῖς! 'Ομως
θά προσπαθῶμεν και ήμεῖς νὰ διορθωθῶμεν. . .
— 'Ο Κιθαροδὸς 'Απόλλων: « Ἄν με ἐρω-
τήσῃ κανεῖς, ποῖον νομίζω εἶνε εἰς φραξότερον,
ἐκ τῶν τριῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα ἐξέδωκας τῶρα
τελευταίως, θάπαντήσω: 'Ὅσαίον εἶνε τὸ «'Υπὲρ
Πατρίδος», ὠραιότερον ὁ «'Αγγελος τῆς 'Αγά-
πης», ὠραιότερον δὲ πάντων «Πρῶτος ὁ Νικίου».
— Τέλος ὁ Μικρὸς Μηχανικός ἀνακρίσει: Χθές
τὸ βράδν ἔλαβα τὸν «'Αγγελον τῆς 'Αγάπης»
Τί ὠραῖον βιβλίον! τί ὠραῖον δέσιμον! Ποτὲ
δέν ἐῖσα τέτοιο βιβλίον!»

'Εγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι
μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν 'Αλληλογραφίαν μου και
τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους:

Αἰλιονρον (Χ. Ε.) Μαινο-
μένην θάλασσαν (Α. Κ.) Μελισσάρ (Ε. Π.)
'Αλκυόνα τοῦ Βοσπόρου
(Β. Σ. αὐτὸ ἐπρωτοίμησα·
πολύ ὠραία ή πρώτη σου
ἐπιστολή) Σπαρτιάτιδα
Χελωνίδα (Ε. Γ. τὸ ἄλλο
ἀμέσως διὰ τὴν ἀδελφὴν
σου: 'Κωμωδίαν τῆς
Ζωῆς. Κ. Γ.) Ποιμενι-
κὴν Ράβδον (Ο. Ω. ὁ,
πολύ χαριτωμένην τὸ γραμ-
ματάκι σου, μὴ ἀμφιβάλλῃς
ὅτι θά σε ἀγαπῶ ὅσον και
τὰς ἄλλας.) 'Εγγονον
Αὐτοκράτορος (Γ. Δ. αὐτὸ
ἐξέλεξα.) Μικρὸν Γυμνα-
σιόπαιδα (Α. Β. αὐτὸ μόνον
ἦτο ἐλεύθερον) και
Κουκουρῖτικον (Α. Σ. και
ἀπὸ τὰ εἰκασιοκτικῶ, αὐτὸ
μοῦ ἤρεσε καλλίτερα.)

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλά-
ξουν: τὸ Θαλασσινὸν Λουλοῦδι με τὴν
Θαλασσοζάλην, 'Ιρυσούλαν Καλλιέρη και
Φιλεργον Φαίτακα — ή '

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Επισημασμένον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έτος παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις την χώραν ημών υπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα ἀριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Εσωτερικού δραχ. 7.— Έξωτερικού φρ. χρ. 8
Αι συνδρομαί ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός
καὶ εἶνε προκληρωταί δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Εν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Ἀγίου, 117, ἔναντι Χρυσοστομίου

Περίοδος Β'—Τόμ. 7ος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1900 Ἔτος 22ον.— Ἀριθ. 5

δίας μετὴν *Ἐλλικρινῆ Φιλίαν*, *Ἐρυθρὰν Καμέλιαν* καὶ *Ἐνδοτὸν Ψαριανήν*— ἡ *Ἐνδοτὸς Ψαριανή* μετὴν *Πατριῶν Βαρκαρῆν*, *Δ. Ἀρίβαν* καὶ *Χρυσὴν Προίαν*— ἡ *Ἀρχαία Σπάρτη* μετὴν *Ἀνδαλουσίαν*, *Μελαγχροίτην Ἑλληνίδα* καὶ *Ταυγέτην*— ἡ *Πικραμένη Καρδούλα* μετὴν *Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν*, *Λίγυταιν* καὶ *Λεωμομάτικην Λιακάδαν*— ὁ *Ἀέλιος* μετὴν *Μποντενοσίε*— ἡ *Λιακή Μαργαρίτα* μετὴν *Ἐλαφρὸν Ἀκατον*, *Ναύαρχον τῆς Βασιλείας* καὶ *Ἄεαν*— τὸ *Χίονι τῶν Ψυλορέτη* μετὴν *Φεγγόβολον Ἀγγούλιαν*— ὁ *Νίκος Βερόπουλος* μετὴν *Ἰ.τέαν*— ἡ *Χαμένη Ἐδύχη* μετὴν *Πηδῆ: κούσαν* καὶ *Θεοφάνη*— τὸ *Φάσμα τῆς Νυκτός* μετὴν *Τρομάραν*, *Ἑλλήνην Μπιογιατζίδου* καὶ *Εἰρήνην Ἐφραιμίδου*— ἡ *Ἄχρωμος Φοφία* μετὴν *Ἐθνικὸν Ὑμνον*, *Ἑλλήνην Καραπαύλιαν* καὶ *Εὐδοκίαν Διγενή*— ἡ *Ἀποπέτῃ ἄ' Ἑλλῆς* μετὴν *Ἀγκάθι*, *Πρόαντα*, *Θεογέννη* καὶ *Ἐυφροσύνη*— ἡ *Ἰόνιος Νήσος* μετὴν *Ἰόνιον Πέλαγος*, *Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας* καὶ *Ἀττικὴν Νύκτα*.

Γλυκύλαλον Ἀνδρία (κ' ἐγὼ θά εἶμαι πολὺ εὐτυχής, ὅταν θά σε ἴδω ἐκ τοῦ πληθύν.) *Ν. Θ. Ἀγκωνάκη*, *Μικρὸν Μηχανικόν* (τί λέγει δ' Ὀδῆος περὶ ἀλλαγῆς ψευδωνύμων;) *Μαγευμένον Δάσος*, *Μικρὸν Νεοσοφισμῶν*, *Βαρδαλαμπουρίαν*, *Ἐωθινὸν Ἄστρον*, *Ἀσκληπιάδην* (ἂ, πῶς μ' ἔκαμε κ' ἐγέλασα ἔκτεινος ὁ *διαλογάκης*!.. καὶ τί χαρὰ, ποῦ ἀπεφάσισες νὰ λαβάνῃς μέρος: εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς; φαντάζομαι τί *διαλόγαρον* θά γράψῃς, ὅταν θά πάρῃς καὶ σὺ κανένα Πρῶον!) *Μεσολογιτάκι* (χαίρω ποὺ ἔγινες καλὰ ὄρατα λοιπόν τὰ ἐφεσινά, ἔ;) *Ἀμνηστριον* *Δ. Χρυσομηλιῶν*, *Ἐδῶδες Ἰον* (ἔνεκα τῶν ἔορτῶν, καὶ ἐπειδὴ ἦσαν διπλά, τὰ πρῶτα φύλλα ἐβράδυναν νὰ ἐκδοθῶν) *Ἀερὸμητον Μακεδόνα*, *Τριφύλι*, κτλ. κτλ.

Εἰς δόσας ἐπισημασμέναις μετὰ τὴν 15 Ἰανουαρίου θάπαντῆσῃς εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 20 Μαρτίου.

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐκ τοῦ ὁποίου δύνανται γράψαι τὰς λύσεις τῶν ἐπισημασμένων, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μετὰ τὸν ἀριθμὸν, ὃν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

36. Λεξιγράφος.
Ταραχὴ, κακὸν μεγάλο...
Μὰ τί εἶνε, καλὸν οὐ;
Ἐύρεις τ' εἶνε, ἂν δ' ἴν σφάλω;
Θ.ός, γράμμα καὶ νησί.

37. Συλλαβογράφος.
Σύνδεσμος μετὰ κατοίκου
Γνωστῆς χώρας γίνονται ἕνα
Καὶ μαυρίζουσι καὶ μένα.

38. Στοιχειογράφος.
Ἀπειρακτὸν μένον, οὐδόλωσ φοβεῖται.
Ἐκεῖνὸ που μένει,
Ἄν χάσῃ στοιχεῖον ἀπόστατον, λυαί!

39. Ἀναγραμματισμός.
Πόλιν θά μεταμορφώσῃς εἰς ἐν ὄπλον μιά χαρὰ,
Τῶν στοιχείων τῆς καί-μόνον ἂν ἀλλάξῃς τῆ σειρά.

40. Τονόγράφος.
Ἄν δέν με περῆξῃς,
Μέ βρέχουν τριγύρω καθαῖρα νερά.
Τὸν τόνον θαλάσσης;
Ἄστων Ἀθῆν σε στέλλω, με ἄλλη σκληρά

41. Ἀίνυγμα.
Ἐνὸσφ εἶμαι ἄορατον ἔτα σπλήγγνα τῆς
μητρὸς μου.
Μέ ἀγαπᾷ θερμότατα: πλὴν μόλις γεννηθῶ
Καὶ τὴν ἀφίσω, γίνεταί ὁ ἀσπονδὸς ἔχθρός μου.
Καὶ ἂν μίπαντῆσῃ ποθενά, ἀμέσως θά χαθῶ.

42. Παραλληλόγραμμοι.
Π...Σ Ν' ἀντικατασταθῶν αἱ
Χ...Σ στιγμαὶ διὰ γραμμάτων
Σ...Σ οὐ-ως, ὥστε νὰ ἀναγινώσκονται
Τ...Σ δώδεκα ἐν ὄπλῳ λέξεις, ἐξ ὧν
Μ...Σ αἱ πέντε ὀριοντώσι; καὶ αἱ ἐπεὶ
καθέτως.

45-44. Μεταμορφώσεις.
1.— Ἡ *Ἥτα* δι' 11 μεταμορφ. νὰ γίνῃ *Νίχη*.
2.— Ἡ *Λύπη* διὰ 10 μεταμορφ. νὰ γίνῃ *Χαρά*.

45. Μαγικὴ Εἰκὼν.
Ὁ Νίκος φωνάζει ὅτι ἔλασε τὸν κοινολογιστικόν.
— Μὰ ποῦ τον ἔβαλες χθές, ἔμα ἔγραψες;
τὸν ἔρωτᾷ ἡ μητέρα του.
— Μὰ μήπως θυμάμαι;... Σάστησα, καλὲ
μαμμά, ἀπὸ τῆς χαρᾶς μου, ποῦ θά πηγαίναμε ἔτα
ν ὑρ σπασ α, κ' ἐγὼ δέν ἤξερω ποῦτον ἐπέ-
ταξα. Θά ἐρωτήσω ὁμοί: τοὺς συνδρομητὰς τῆς

Δι' ἀπάσας, κ' ἐκεῖνοι ἀμέσως θά μοῦ τον εὔ-
ρουν. — Πῶς εἶνε;

46. Κεκρυμμένη Παροιμία.

«Τὰ καινούργια μου τὰ ρούχα πρώτη σήμερα φορὰ
θὰ σορέσω» — εἶπε ὁ Τόνος με καμάρη καὶ χαρὰ—
«Σὸν περίπατο με τάξι καὶ με γνώσι θά πηγαίω»

Σὰν παιδί πειὰ μεστῶμένο,
Καὶ ἔτα σπῆτι θά γυρίσω
Ἐνωρὶς νὰ μελετήσω.»

Κι' ὁμοί, φίλε μου, νὰ σ' εἶχα γιὰ νὰ ἔ-
[ἄλλες τὸν Τόνος!]

Πρῶτα κρέχει, πέφτει κάτω, καὶ τὰ ρούχ' ἔ-
[τοὺς λερώνει]

Ἐπειτα τοὺς βῶλου; καί με μαγκοπαῖδα νὰ
[παίξῃ]

Ὡς τὸ βράδυ... καὶ τὴν ἄλλη, μάθημα δέν
[ἔχει λέξι!]

47-51. Μαγικὸς Πλανήτης.

Τῇ ἀντάλλαγ' ὁμοί γραμμάτων ἐκάστης τῶν
κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς τῶν πλανητῶν, πίντοτε
τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζουσ' ἄλλας τόσας λέξεις:
Κρότος, ἄκρις, ροιὰ, Μάρτιος, πατριεὶς.

52. Τριπλῆ Ἀκροστοιχίς.

Τῶν ζητούμενων λέξεων, ὡς λυτα, τάρχηκά,
Πρῶτον κἀμνον τῆς Γραφῆς πολὺ ὀνομαστόν.
Ἐκ τῶν δευτέρων νύμφη τις προβάλλει ἔξα-
[φονικά]

Καὶ μετὰ τὰ τρίτα ἀναζητῆ εἰς ἕκ τῶν πάλαι
[ποιητῶν].

- 1.— Ποιητὴς ἐκ τῶν μᾶλλον γνωστῶν.
- 2.— Φωνὴ ἐμφύχου, ἀλλ' ὄχι δική σου.
- 3.— Π. εὐματώδες θά ἴδῃς πυτόν.
- 4.— Ὅρος εἶνε γνωστῆς χερσονήσου.
- 5.— Στρατηγὸς φημισμένος, ἀρχαῖος.
- 6.— Ἐνας τόπος τραχὺς καὶ γενναῖος.

Ἐκ τῆς Βραβευθείσης Συλλογῆς
τοῦ ΠΤΗΝΟΥ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ [20 Ε].

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τοῦ 42 καὶ 43 φύλλου.

368. Χοιρομήριον (χι, ρῶ, μι, ρίον).— 369.
Ἥρα, ἴη, ρα).— 370. Ζάκυνθος;— Ἰάκινθος.—
371. Σέβρανος, φα.ός.

372. ΠΑΡΑ (ὁ ΠΑΡ' Ἀξίαν) 375. ΠΙΣΤΟΣ
ΑΔΗΝ (ἌΔΗ Νῦν) ΙΑΙ ΟΝ
ΡΗΜΑ (ΧΡΗ ΜΑθεῖν) ΣΙΟΝ
ΑΝΑΞ (μεγΑΝ ΑΞοξα) ΤΟΝ
ΟΝ Σ

374 377. 1, ἡ Νεκρὰ Θάλασσα. 2, ἡ Γένοια
(γενεοῦ Α) 3 Πάτρις (—πα=τρὸς) 4. Ἐνας
στρατιώτης.— 378—379. 1, Ἰβίος νόμις τῶν
φίλων τὰς τύχας. 2, ὁ Νεῖλος ποταμὸς ἔχει ἀ-
φθονὸν ἵλιν.— 380 Ἄν τον γράψωμεν διὰ τῶν
λατινικῶν στοιχείων XXIX = 29. Τότε XXX =
30.— 381—383. 1, Ἄρκτος, ἄρκτος, Ἄρκος,
αἶγος, σῖνος, ὄνος. 2, *Μήλος*, μέλος, μένος, μέ-
νος, ὄνος, αἶγος, ὄνος. 3, *Σύριος*, Σύρος,
Πύρρος, Πύρος, ὄρος, ὄρος, ἄλλος, *Γάλλος*.—
384. Ὅπου ἀκούς πολλὰ κερτῖσια κράτει καὶ
μικρὸ καλᾶθι.— 385. Ἡ γλῶσσα ἀμαρτάνουσα
ἄλλῃθι λέγει.— 386. Τὸ πιπὲρι καίει.

387.— Ζήνων (ζῆν, ὦν)— 388 (ἀκρυφῶτα).—
389. Ἀνθῆ, ἀνθῆ.— 390. Οἱ ὀρθάλλοι.— 391.
Τ...Α...Σ 392—394. 1, ὁ Κἀμillos
Ε...Ρ...Ο (κἀμillos) — 2, ὁ Σκῶτιος
ΑΚΜ (σῶτιος) — 3, ὅταν συλλέγῃ
Ι...Σ...Α...ΝΙΑ (σοῖ λέγει).— 395 ΚΕΡΑ-
ΙΑΜ ΣΙΟΝ (Ἐρις, ροιὰ, ἄκρις,
Ρ...Ι...Ω Σέβρις, Ἰρις, ὄρος, Νῖος).
Π...Α...Ν — 396. (ἀκρυφῶτα).— 397.
Καὶ κέρκι ρο: ἔν λαχάτος — 398. Πιπὲρι ὄρεσεως
οὐδεὶς λόγος.

Η Κ^Α Λ. Τ. ΜΗΔ (MEADE) ΚΑΙ Ο «ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

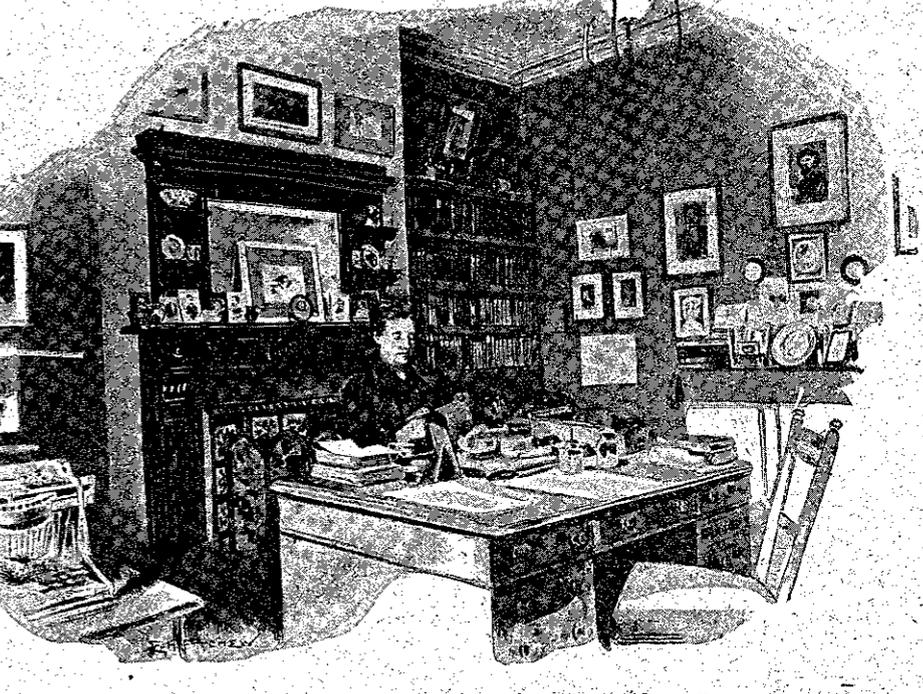
Οἱ ἥρωες τοῦ Ἀγγέλου τῆς
Ἀγάπης, — τοῦ μυθιστορηματος, τὸ
ὅποιον ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἡ Διάπλασις,
μεταφρασθέν καθ' ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς
Α. Μ. τῆς Βασιλείσσης Ὀλγας, — εἶνε
τρία μικρὰ κοριτσάκια, τρεῖς ἀδελφαὶ ἀπὸ
ὀκτώ εἰς πέντε ἐτῶν. Οἱ γονεῖς των, ἡ
μάμμη των, ἡ παιδαγωγός, ἡ ὑπηρετρία
καὶ ὅλοι οἱ με γάλοἱ ἔσοι λαμβάνουσι
μέρος εἰς τὴν δρᾶσιν, εἶνε πρόσωπα
δευτερεύοντα, βοηθητικὰ, σχεδὸν
ἀσήμαντα. Μόνον τὰ τρία κορι-
τσάκια μᾶς ἐνδιαφέρουν μόνον
ἐπ' αὐτῶν ἡ συγγραφεὺς ἠθέ-
λησε νὰ ἐπιστήσῃ ἀμέριστον
τὴν προσοχὴν μᾶς μόνον αὐ-
τῶν ἠθέλησε νὰ μᾶς ζωγραφίσῃ
τὸν βίον, τὰς ἐξείς, τὰ αἰσθημα-
τα, τὸν χαρακτήρα, καὶ νὰ μᾶς
κἀμὴ νὰ παρακολουθήσωμεν
τὰ παιγνίδια, τὰς διασκεδάσεις,
τὰς καλὰς πράξεις, τὰ ἀμαρ-
τήματα, τὰς τύψεις, τὴν μετα-
νοίαν, τὰς ὀλβίαις καὶ τὰς
χαρὰς.

Ἡ σκηνὴ τοῦ ἔργου, — ἐκτὸς
τῶν τελευταίων κεφαλαίων, τὰ
ὅποια μᾶς μεταφέρουν εἰς τὴν
ἐξοχὴν, — ἐξελίσσεται εἰς μίαν
μεγάλην οἰκίαν τοῦ Λονδίνου,
ἀριστοκρατικὴν, καὶ κυρίως εἰς
τὰ παιδικὰ αὐτῆς δωμάτια.
Ἐκεῖ — μέσα δρᾶ ὁ μικρόκοσμος
αὐτός. ἐκεῖ — μέσα κινεῖται,
καὶ αἰσθάνεται, καὶ σκέπτεται,
καὶ ὁμιλεῖ ἡ τριάς τῶν μικρῶν
ἀδελφῶν. Παίζουν, μαλλώνουσι,
συμφιλώνουσι, διδάσκονται, γυμνε-
τοῦνται, τιμωροῦνται, ἀνταμαίονται.
Τίποτε ἄλλο. Αἱ περιπέτειαι των δέν
ἐξέρχονται τοῦ συνήθους παιδικῆς κῶ-
κλου καὶ τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Οὔτε
ταξείδια περιπετειῶδῃ, οὔτε ἐμφανίσεις
ἀγρίων θηρίων, οὔτε ναυάγια, οὔτε λη-
σταί, οὔτε χωρισμοὶ καὶ ἀνευρέσεις,

οὔτε σπήλαια μυστηριώδη, οὔτε μεταλ-
λετα χρυσοῦ... Ἡ γέννησις ἐνὸς ἀδελ-
φοῦ, ἡ ἀναχώρησις τῆς μητρὸς των, ἡ
ἐξαφάνισις ἐνὸς χρυσοῦ νομισματος, ἡ
ἐλευσίσις τῆς μάμμης, ἡ ἀσθένεια τῆς μι-
κροτέρας ἀδελφῆς, — ἰδοὺ ὅλαι σχεδὸν
κροτέρας ἀδελφῆς, — ἰδοὺ ὅλαι σχεδὸν
αἱ περιπέτειαι. Ἐκτὸς τούτου, ἡ διάρ-
κεια τῆς πράξεως δέν ὑπερβαίνει τὸ ἔτος.
Μικρὰς ἐγνωρίσαμεν τὰς τρεῖς ἀδελφάς,
μικρὰς τὰς ἀφίνομεν νὰ μεγαλώσωσι καὶ
νὰ εὐτυχίσωσι.

Καὶ ὁμοί! Τὸ ἔργον αὐτό, τὸ ὅποιον
ἐκ πρώτης ὄψεως θά εἰθεῖται τις καλὸν
μόνον ὡς ἀνάγνωσμα μικρῶν παιδίων,

μυθιστορημα, ἀνεξαρτήτως τοῦ θέματος
του, ὡς ἔργον καλλιτεχνικόν. Ὡ, καί
τὸ εἶδος τοῦ θέματος δέν ἔχει καμ-
μίαν σημασίαν, καμμίαν ἐπίδρασιν εἰς
τὴν ἀγίην ἀπόλαυσιν, τὴν ἐκ τῆς τέχνης.
Λάβετε παραδείγμα ἀπὸ τὴν ζωγραφικὴν.
Ἐνθυμεῖσθε τὸ Κρυφτὸ οὐ λῆξι,
τὸ ὅποιον ἐδημοσίευσεν πέτρις ἡ Διά-
πλασις; Ἡ το φωτογραφία μίᾶς εἰκό-
νος τοῦ Ἰακωβίδου, ἀπὸ τὴν Καλλιτε-
χνικὴν Ἐκθεσιν. Τὸ θέμα τῆς ἀπλού-
στατον, νηπιακώτατον: Δύο παιδάκια
εἰς ἐν δωμάτιον παίζουν τὸ κρυτουλάκι.
Ἀλλὰ με ποῖαν τέχνην τὸ ἐξετέλεσεν

Η ΚΥΡΙΑ Α. Τ. ΜΗΔ ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ

ἐνδιαφέρει ἐπίσης, καὶ εἰμπορῶ νὰ εἴπω
πολὺ περισσότερο, καὶ τοὺς μεγάλους.
Καὶ λέγων μεγάλους, δέν ἐννοῶ μόνον
τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς πάππους ἐννοῶ
ὅλους ἐκείνους, οἱ ἐπίτοι, ἀνδρόθεοτε ἂ-
γαντες ἡλικίαν, εἶνε ἤδη εἰς θέσιν νὰ ἐν-
νοῦσιν καὶ νὰ αἰσθάνωνται τὴν τέχνην,
νὰ ἀναγινώσκουσιν καὶ νὰ πολλαμῶνουν ἐν

ὁ μεγάλος μᾶς ζωγράφος! Αὐτὸ τὸ ἔρ-
γον, αὐτὴν τὴν θαυμασίαν εἰκόνα, εἰμπο-
ρεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι πρέπει νὰ τὴν
βλέπουσι μόνον μικρὰ παιδία; Ἐ, ἄλλο
τόσον δέν εἰμπορεῖ νὰ το εἴπῃ τὸν
«Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης». Οἷός ἡ
εἰκὼν τοῦ Ἰακωβίδου, οὗτω καὶ αὐτὸς
εἶνε ἔργον τέχνης μεγάλης, καὶ αἱ τρεῖς